

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 24 του Οκτώβρη 1904 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 119

ΣΤΟΝ ΠΑΛΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑΔΑ ΤΟΥ

Και τὰ ποτήρια, ξένα και δικά μας,
Και δάφνες τὰ στολίζουν και κισσοί,
Και σμάλτα και ρουφάμε τὸ κρασί.
Νόθο ἢ ἀγνό, ποῦ θὰ βρεθῆ μπροστά μας.

Μὰς φέρνει στῶν ὄνειρων τὸ νησί
Τὸ μεθύσι ποῦ καίει τὰ σωθικά μας,
Και μεσ' ἀπ' τὰ ποτήρια ὀλόγυρά μας
Χύνει, ἀστράφτει, κελαϊδάει, Κ' ἐσύ,

Τὸ ταξίδι δὲ ζήλευσε τοῦ ὄνειρου,
Και δὲ μέθυσε μεσ' στὸ πανηγύρι
Μέσ' στὸ μεγάλο πατρικὸ ποτήρι

Τάστολιστο, τάλπλό, και τὸ γερό,
Μὰς ἔφερες τάθνατο νερό
Ταξιδευτὴς ἀπ' τὴν πηγὴ τοῦ Ὀμήρου.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

«... Ἄλλ' ἐκεῖνο εἰς ὁμοίωσιν
προσκόπτει ἡ αἴτησις τοῦ κ. Διευ.
θυντοῦ τοῦ τύπου, εἶναι ὅτι ζη-
τῶν τὸ μονοπώλιον οὐδὲν παρέχει,
κτλ.»

(Οἰκονομικὴ Ἑλλάς 6 Ὀκτωβρίου 1904)

Ὁ κ. Κατσελίδης, μόνος αὐτός, εἶχε τὸ
κουράγιο νὰ δώσει τὴν ἀληθινὴν χαρακτηρισμὸν
στὸν Πράχτορα τῶν ἐφημερίδων και νὰ κου-
ρελιάσει ἀσπλαχνά, με μιά λέξη μονάχα, τίς
Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ποῦ μὰς πῆραν ταυτιά
μας δεκαπέντε μέρες τώρα με τὸ νὰ μὰς φω-
νάζουνε πὼς γιὰ νὰ ποχτήσουμε στόλο πρέπει
πρῶτα πρῶτα νὰ τὸ θελήσει ὁ κ. Τσαγγάρης.

Ἄν δὲ ἦταν ὁ φοβερὸς αὐτὸς πατριώτης,
ὅπως κ' εἶναι πραγματικά, διευθυντὴς
τοῦ τύπου, δὲν θὰ πῆραν ποτέ οἱ ἐφημερίδες
τὸν κατήφορο ποῦ πῆραν στὸ ζήτημα τοῦ
Λαχείου τοῦ Στολου, και δὲ θὰ φώναζαν— χω-
ρίς και νὰ τὸ πιστεύουν— πὼς τότε μονάχα θὰ
πετύχει τὸ λαχεῖο, ἂν παραχωρηθῆ μονοπωλια-
σιακῶς στὰ πατριωτικά χεῖρα τοῦ κ. Τσαγγάρ-
ρη, και με τὴ θερμὴ παράκληση μάλιστα νὰ
καταδεχτῆ νὰ πάρει γιὰ προμήθεια 12 1/2
στά ο]ο ἀντὶ 10 στά ο]ο ποῦ ἔδωκε ἡ Βουλὴ.

Ὅσοι δὲν ξέρουν τὰ παρασκήνια τῶν ἐφη-
μερίδων θὰ γέλασαν με τὴν μωρία αὐτὴ. Μὰ ὁ
κ. Κατσελίδης τὰ ξέρει πολὺ καλά. Τὰ ξέρου-
με και μεῖς. Κ' ἔτσι βρήκαμε σωστὸ τὸν χα-
ρακτηρισμὸ τοῦ κ. Κατσελίδη και λυπηθήκα-
με κατάκαρδα γιὰ τὸ ἠθικὸ χαντάκωμα ποῦ
παθε ὁ τύπος στὴν περίστασι αὐτὴ.

Κι ὅταν λέμε «τύπος» δὲν ἐννοοῦμε τὰ
ρεζιλόφυλλα ποῦ μποροῦνε και τὸν λούστρο τοῦ
Τσαγγάρη νὰ περιποιηθῶνε γιὰ νὰ ποχτήσουνε
τὴν παντοδύναμη προστασία τοῦ ἀφέντη του.
Ἐννοοῦμε τὸν Γαβριηλῆ, τὸν Κύρο, τὸν Ρέ-
πουλη, τὸν Κακλαμάνο κ' ἕνα δυὸ ἄλλους δη-
μοσιογράφους ποῦ συναισθάνονται και τὴ θέση
τους και τὴν ἀποστολή τους και φροντίζουνε
νὰ μὴ παρασέρνονται ἀπὸ τὴν μανία τῆς
«πρώτης κυκλοφορίας»— ἀπὸ τὸ βρωμερὸ αὐτὸ
ρέμα τῆς ψευτιάς και τῆς ἀδιαντροπιάς ποῦ κα-
τάντησε τὸν τύπο χειρότερο ὀχτρὸ κι ἀπὸ τὸν
Βούλγαρο, καθὼς τὸ βροντοφώναζε με πόνον ἀπὸ
τὸ «Ἄστυ» προχτὲς ἀκόμα, μέσα στὰ παλη-
καρία και πατριωτικώτατα ἄρθρα του, ὁ φίλ-
τατος Περικλῆς Γιαννόπουλος.

Ἄπὸ τὸν τύπο λοιπὸν αὐτὸν τὸν «ἀγα-
θόν», ποῦ τὸν ἀντιπροσωπεύουν οἱ κύριοι ποῦ
ἀναφέραμε παραπάνω, δὲν τῆνε περιμέναμε πο-
τέ μιὰ τέτλια ραγιαδικὴ πολιτικὴ. Κ' εἶχαμε
τὴν ἀπαίτησι— μεγάλη, τὸ ξέρουμε, μὰ δίκια
πάντοτε ἀπαίτησι— ἡ ἀγαθὴ αὐτὴ μερίδα τοῦ
τύπου νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Τσαγγάρη ἀπὸ τὸ πα-
τριωτικὸ του κίνημα και νὰ τοῦ πει, παστρικά
και ξάστερα, σὰν πῆγε νὰ ζητήσῃ τὴν δημο-
σιογραφικὴ ὑποστήριξι γιὰ νὰ σώσῃ τὸν στόλο:

— Γδύνε μας ἐμὰς ὅσο θέλεις, κύρ Σπύρο,
ἀφοῦ ἡ κουτομάρα μας και τάλλολοφάγωμά
μας σὲ κάθησε ἀφέντη στὸ σέβερκο μας. Μὰ,
γιὰ βνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ ζητᾶς τὴν ὑποστήρι-
ξή μας γιὰ νὰ γδύσεις και τὴν πατρίδα!
Πάει πολὺ αὐτὸ και λυπήσου μας, ἀφέντη. Ἄν
ἡ μέριμνα ποῦ δείχνεις γιὰ τὸν τύπο
δὲν μὰς ἀφήνει νὰ σταυρώσουμε ποτέ πεντάρια
στὸ ταμεῖο μας, ἀφήσέ μας τουλάχιστο νὰ χου-
με τὰ ἠθικά καπιτάλια μας ποῦ βάλθηκες νὰ
μὰς τὰ καταβροχθίσῃς κι αὐτά!

Ποῖος κοτάει ὁμοῦ νὰ μιλήσῃ ἔτσι στὸν κ.
Παντοδύναμο; Φεῖδι ποῦ τὸν ἔφαγε. Οὔτε
στιγμὴ δὲ θὰ μπορέσῃ πιά νὰ μείνει στὸ Δε-
σποτάτο τοῦ Τσαγγάρη κι ἀπὸ τὴν ἄλλη μέ-
ρα τὸ φύλλο του θὰ πάφει νὰ διαλαλιέται στοὺς
δρόμους ἀπὸ τοὺς «εὐγενεῖς βιοπαλαιστάς»,
καθὼς ἀποκαλοῦνε κάθε ὥρα και στιγμὴ μερικὲς
πρωτῆς κι ἀπογευματινὲς πατσαβοῦρες τοὺς
βρωμεροὺς λούστρους.

Ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ Τύπου δὲν συχωρᾶνε
ποτές τέτιες ἀθάδεες. Πρέπει οἱ ραγιαδες του
νὰ τὸν ἀκοῦνε σὲ ὅλα, δίχως τὴν παραμικρὴ
παρατήρησι. Αὐτὸς ἔφα. Τῶπε ὁ κύρ Σπύρος

και πρέπει νὰ γίνῃ. Ἄλλοίμονό μας δὲ ἂν κα-
μιὰ φορὰ τοῦ περάσει ἀπὸ τὸ μυαλό του και
τὸ πει πὼς θέλει νὰ γίνῃ ὑπουργὸς τῶν Οἰκο-
νομικῶν ἢ πρόεδρος Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.
Θὰ δεῖτε πράματα ποῦ δὲ θὰ τὰ πιστεύετε.
Θὰ δεῖτε τὸν Ἀθηναῖκο τύπο νὰ ξελαρυλιγιά-
ζεται πὼς τότε μονάχα θὰ σωθῆ ἡ Ἑλλάδα ἂν
διοικηθῆ ἀπὸ τὸν «δραστήριον και ρηξικέλευθον
διευθυντὴν τοῦ Πρακτορείου τῶν ἐφημερίδων,
τὸν ἐργασθέντα τόσον πρὸς διάδοσιν τῶν ἐφη-
μερίδων, τὸν κατορθώσαντα νὰ τοκίζει χρήματα
και νὰ ταξειδεύῃ εἰς τὴν Εὐρώπην κ' ἐπιτρέ-
ψαντα μακροθύμως εἰς τοὺς δημοσιογράφους νὰ
πεθαίνου στὴν ψάθα».

Και μ' ὅλα αὐτὰ ὁμοῦ, ἔχουμε ἄνεξάρ-
τη τὸν τύπο. Ψέματα;

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΟΙ ΕΠΙΘΑΥΝΑΜΙΟΙ ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

Μὰς στάλθηκε ἀπὸ τὸ Παρίσι ἕνα ὁμορφο πρα-
σινουτομένο φυλλαδάκι με τὴν ἐξῆς ἐπιγραφή:
«Δίγοι στίχοι τοῦ Ψυχάρη γιὰ τοὺς γάμους τοῦ
Vermeil και τῆς Μαγδαληνῆς Michel.»

Τὸ φυλλαδάκι ἔχει μέσα ποιηματάκια, στιχοῦ-
ρικὰ παιγνιδίσματα, ξυπνα και διασκεδαστικά, τοῦ
Ψυχάρη, γεννημένα ἀπὸ τοὺς τρισευτυχισμένους
αὐτοὺς γάμους. Τὰ ποιηματάκια ἔχουν αὐτὸ τὸ ἐ-
ξαιρετικὸ γνώρισμα πὼς εἶναι γραμμένα σ' ἐνιά
γλώσσες.

Πρῶτα ἕνα τραγουδάκι (lied) γερμανικὸ ἔπει-
τα ἕνα ἀγγλικὸ πεντάστιχο ὕστερα ἕνα γαλλικὸ
σονέττο. Ἀκολουθεῖ ἕνα ἰταλικὸ ποίημα στὴν τέρ-
τσα ρίμα τοῦ Ντάντε. Ἐπειτα ἕνα λατινικὸ δίστι-
χο. Ἐπειτα ἕνα ἐπιγράμμα στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ.
Ἐπειτα ἕνα τετράστιχο στὴ νέα μας Ἑλληνικὴ.
Νὰ κ' ἕνα ρούσσικο. Και τέλος ἕνα ποιηματάκι στὴ
γλώσσα τῆς γαλλικῆς Βρετανίας. Και τὸ φυλλαδάκι
σῶνεται με μιὰ ὑπόσχεσι τοῦ ποιητῆ γαλλικὰ
γραμμένῃ, ποῦ θὰ πῆ ρωμαῖκα:

Κι ἄλλα θάρθουν, και πὸ καλὴ,
Ὅταν θάρθουν τὰ παιδιά.

Βάζουμ' ἐδῶ τὸ ἐπιγράμμα ποῦ εἶναι στὴν ἑρ-
χαίη:

Ἡ πάντη φοιτῶσα Κύπρις, σὸν στήθος ἐλοῦσα,
Οὐράνιον κλῆψαθ ἐντός ἔθηκε σέλας.

Και τὸ ρωμαῖκο τετράστιχο ποῦ ἐπιγράφεται
γαλλικὰ:

«Τετράστιχο γιὰ τὴν ἀγάπην, τί λογιῆς εἶναι,
στὴν πὸς εὐκολονόγηται και στὴν ὠραιότερη γλώσσα